

Kustod zlínských hokejistů **Miloslav Sedlák** šlape kopec k Zimnímu stadionu Ludka Čajky již čtyřicet let. Vrcholem jeho hráčské kariéry byl bronz v roce 1985

Neměli čas juchat. Před davem uklíželi výstroj

deník
Daniel Ostrčilík
redaktor
daniel.ostrcilik@denik.cz

CO DNES DĚLÁ KUSTOD MISTRŮ ČESKÉ EXTRALIGY MILOSLAV SEDLÁK?

„Dělá úplně to samé i v roce 2013. Nic zásadního se za těch devět let nezměnilo. Akorát přibývá roků i práce a starostí.“

Zlín – Na led se v roce 2004 dostal až v momentě, kdy musel sesbírat z bílé plochy části odhozené výstroje zlínských hokejistů před náletem euforií pohlceného davu fanoušků.

„Než nějakou radost jsme měli starost, abychom zachránili, co se dalo. Neměli jsme čas juchat,“ vykládal pro seriál Deníku dlouholetý kustod a bývalý obránce a kapitán Gottwaldova, 61letý **MILOSLAV SEDLÁK**, který kopec k Zimnímu stadionu Ludka Čajky šlape už čtyřicet let a vrcholem jeho kariéry byl bronz v roce 1985.

Byl proto váš mistrovský titul v roce 2004 splněným snem, který vám během vlastní aktivní kariéry nevyšel?

Víte, je lepší, když se ho dožijete přímo jako aktivní sportovec. Naším vrcholem byl ten bronz. Předtím třeba postupy z druhé nejvyšší soutěže. To tenkrát bylo také krásné.

Ale nebyl to mistrovský titul.

Ten byl vyvrcholením činnosti celého klubu. Já jsem na své pozici pro hráče dělal maximum. Věděl jsem, co hokej obnáší. Proto jsem chtěl, aby byli připraveni. Ale neměl jsem na tom zásadní zásluhu. Částečně jsem k tomu ale snad přispěl, aby odvedli svůj výkon. Aby je nerozhodilo, že nemají rukavice, chrániče či špatné tkaničky.

Cítíte proto nějakou zásluhu?

Kdepak, zásluhu na něm mají hráči, případně trenér. Servis jim sice dělám, ale nechávám na hráčích, jak oni mou snahu ocení. Jsem rád, že se jim titul vyhrát podařilo. Měli jsme tenkrát abnormálně pohodu a šňuru. Vyhýbala se nám zranění, výborně chytal Murín, naskakoval i Altrichter jako druhý brankář. Všechno na sto deset procent klaplo a fungovalo. **Jak si pamatujete trenéra Ernesta Bokroše?**

Jako přísného a nekompromisního trenéra, který vyžadoval plnění taktických povinností. Sešel se mu v té době kvalitní tým, ze kterého vyzdělával, co se dalo. Každý trenér má své metody. **Byl náročný i na realizační tým?**

Určitě byl. Kolikrát nás zdupal, že všechno nebylo akorát. On sice vyžadoval sto procentní plnění povinností, ale opravdu někdy byly okolnosti, se kterými nešlo moc dělat.

Vzpomenete si, jak jste slavil titul?

Samozřejmě tady na stadionu. Klukům jsem se ale do oslav moc nemíchal. Měl jsem i půjčený pohár, abych ho oslavil s rodinou a se známými a přáteli se u něj vyfotili. **Je vaše práce v současnosti úplně stejná jako před devíti lety?**

Ano, je to totožné. Akorát se mění hráči. Někteří z nich mají více požadavků, jiní zase méně.

Zkuste popsat neznalým lidem, co vlastně obnáší práce kustoda?

Je to práce na zajišťování věcí od tkaniček bruslí až po přilbu. Mám na starost výstroj všech hráčů. Před sezónou je potřeba ji dát dohromady, po sezóně je to sesbíráni a její opravy, případně objednání výstroje, dresů, přileb, hokejek. Praní prádla a vůbec kompletního servisu hráčům, aby se mohli starat pouze o vlastní výkon. Brusle brousí masér, ale například nýtují brusle. Když se zlomí nůž, musím ho vyměnit. **Kolik času trávíte na zimním stadionu?**

Vždycky říkám, že tady trávím 365 dní v roce. Čas je samozřejmě uzpůsobený.

Nejsem tady od rána do večera. Na soboty, neděle a svátky se v naší branži nehledí. Když je reprezentační přestávka, v pondělí je volno. Nebo když skončí sezona, tak si v dubnu vybiráme tři týdny náhradního volna a čerpáme dovolenou. I tehdy se ale musí telefonicky vyřešit spousta věcí. Navíc jsem v pozici kustoda ani nemarodil, nebyl jsem na nemocenské. Ono to ani nejde, nemůžete ležet týden v posteli.

A co když je vám kolikrát opravdu špatně?

Léčím se za pochodu. Někdy svařeným vínem, jindy teplým čajem. Ale nemůžu si dovolit, že bych tři dny tady nedošel. Proto ani zimní dovolenou pro mě neexistuje, ač-

S RODINOU. Kustod zlínských hokejistů Miloslav Sedlák si užívá mistrovský pohár se svými nejbližšími. Manželkou a vnučkami.

Foto: archiv Miloslava Sedláka

koliv i já bych si rád vyrazil na týden na lyže. Nejde to, proto lyže vytahuju až po sezóně, a to jediné v případě, kdy je krátká sezona a nepostoupíme, což si samozřejmě nikdy nepřeji. **Jak jste se k této sice náročné, ale zajímavé práci dostal?**

Když pan Svobodník (bývalý správce majetku – pozn. aut.) odešel do důchodu, byla mi tato pozice nabídnuta. Už v těch dobách se provozoval hokej profesionálně a hokejisté už do práce nechodili. Skočil po dvaceti letech aktivní činnosti do pracovního procesu bylo náročné tenkrát a je tomu tak i dnes. Málokdo tento přechod dokázal zvládnout. Někteří to zase zvládli perfektně.

Zbývá vám rok do důchodu. Jak dlouho chcete ještě vydržet?

Záleží, jak se k tomu postaví klub. Nechám to na něm.

Dokud budu mít sílu všechno zvládat, tak bych chtěl tady být. Rád bych poděkoval i manželce, která mi vytváří zázemí a má se mnou a svým zaměstnáním trpělivost. Bez ní bych to dělat nemohl. **Dokážete si vůbec představit, že jednou už nebudete chodit na zimní stadion pracovat?**

Umím si to představit a přiznám se, že se na tu chvíli už i chystám. Kopec na zimák už šlapu od roku 1973. Nejprve jako aktivní hráč, poté jako kustod. Po 40 letech je to určitá změna. Vždycky říkám, že hokejista má svůj život rozdělený na etapy. Nejprve do 20 let mládí, poté do 38 let nějaká aktivní činnost, poté pracovní období a pak zaslužený odpočinek. Je důležitější do důchodu užít ve zdraví. To je předpoklad. **Bude těžké se loučit, nebo to bude pro vás úleva?**

Myslím, že to bude těžké. Přece jen opustím, co jsem dělal téměř celý život a měl jsem to rád. Vždyť jsem byl pořád mezi mladými kluky. To je výhoda. Bude to velký skok v mém životě. Když jsem ukončil aktivní kariéru, bylo to ještě dobré. Plynule jsem přešel do pozice kustoda. Ale jednou přijde období, kdy sem už nepůjdu do práce. Přesto se sem vždy rád podívám a pozdravím kluky, jestli o mě budou ještě stát.

Vidíte někde následovníka, který by funkci kustoda jednou po vás mohl převzít?

Ne. Opravdu nevím, koho bych mohl doporučit. Ale ani jsem nad tím nějak nepřemýšlel. Dnes najít člověka, který by tohle dělal, jak se říká, 365 dní v roce, bude těžké. Navíc také musíte být loajální vůči kabině. Leccos se tam totiž řekne a nesmí se nějaké drby vynášet z kabiny. Musí to být člověk, který by soucítil s hráči a měl pochopení pro jakékoli výstřelky. **Zkoušejí se vás lidé ve vašem okolí vyptávat a tahat z vás informace z kabiny?**

Určitě, ale já musím držet basu s kabinou. Vyptávají se, proč nehraje ten a jaké má zvyky a rituály zase druhý. Nechávám si to pro sebe. Je to soukromí hráčů, a pokud to neprozradí samí, netlumochím to dál. Co se stane v kabině, tam musí za každou cenu i zůstat. Zažil jsem to i jako hráč. Co jsme si upekli nebo provedli v šatně, tam také zůstalo. Mimo stadion jsem měl jiné zájmy, byl jsem rád, že jsem to mohl chvíli vypustit z hlavy.

Navíc jste byl i kapitán, takže jste měl i jiné povinnosti, ne?

Za nás to bylo úplně něco jiného než v dnešní době. Larry si ze mě vždycky utahoval, že už je přede mnou v bodování nebo v počtu odehraných zápasů. Odpovídal jsem mu ale, že dnes se hraje 70 zápasů za sezonu, my jsme jich hráli mnohem méně. Dnes se počítá i druhá příhrávka, za nás jen první. Tenkrát nikdo kanadské bodování nesledoval, maximálně se dělalo hodnocení +/- při vstřelených a obdržených brankách.

Miloslav Sedlák

Narodil se 14. ledna 1952 v Hodoníně, kde také začal až ve 13 letech v žákovském týmu pod dohledem otce s hokejem. Zároveň hrál ještě fotbal a běhal závodně sprinty a házel diskem i koulí. Měl nabídky z tehdejšího Gottwaldova také z atletického klubu, ale rozhodl se pro hokej a po absolvování vojny v mateřské Dukle Hodonín skutečně zamířil v sezóně 1973/1974 do Baťova města, kde prožil vítěznou kvalifikaci přes Liptovský Mikuláš.

Následně prožil pády do druhé nejvyšší soutěže, ale také vítěznou kvalifikaci dvakrát se Zvolenem (75/76 a 77/78) a Dubnicí (79/80). Vrcholem jeho kariéry pak byl bronz v sezóně 1984/85, ke kterému tým dovedl jako kapitán. „Čečko je pro hráče pocta. Má zodpovědnost za hráče i celý kolektiv. Je to vyznamenání jeho činnosti a vlivu na mužstvo,“ poznamenal Sedlák.

Na závěr kariéry odešel ještě do jugoslávské Vojvodiny Novi Sad, jenže kvůli vojním s obránci ještě v sezóně 1988/89 pomáhal Gottwaldovu se vyhnout bitvám o záchrana. Jeho nejzávažnějším zraněním bylo zranění oka. „Stalo se to v zápase s Kometou Brno, když Radek Radvan vystřelil, někdo puk tečoval a dostal jsem to přímo do oka. Podstoupil jsem dost vážnou operaci,“ vykládá Sedlák.

Okamžitě po skončení kariéry se vrhl na práci kustoda.

V nejvyšší soutěži odehrál 15 sezon a 441 zápasů (1026 utkání v součtu se druhou nejvyšší soutěží) a vstřelil v I. lize 64 branek. Vůbec k premiérovému zápasu v nejvyšší soutěži nastoupil v úterý 10. září 1974 doma proti Pardubicím (2:4).

Premiérové trefy se dočkal v 8. kole 8. října 1974 doma proti Kladnu (2:2), když v závěru druhé třetiny od modré čáry snížil na průběžných 1:2.

MISTROVSKÝ TÝM ZLÍNA 2004 OČIMA KUSTODA MILOSLAVA SEDLÁKAMISTROVSKÝ TÝM ZLÍNA 2004 OČIMA MILOSLAVA SEDLÁKA***

IGOR MURÍN

„Ičo byl kvalitní a spolehlivý brankář, pohodář, s ničím neměl problém. Sice finále kvůli zranění neodchytal, ale na vydařené sezóně měl velký podíl.“

MARTIN ALTRICHTER

„Ten tady byl krátce, možná tři sezony. Už měl něco za sebou. Byla to velmi kvalitní dvojka. S Gólmány je to ale složitě, každý z nich chce chytat.“

MARTIN HAMRLÍK

„U něj není co řešit. Do poslední chvíle byl kvalitní obránce, který měl přehled, příhrávku. Povahově do kabiny je výborný. Vždycky, když jsme někde došli, tak jsem říkal, že nemusíme pouštět rádio. Máme přece Larryho.“

RADIM TESÁŘÍK

„To je jeden z pracovitých a poctivých. Vždycky mu říkám, že dělá rozcvičky na rozcvičky, protože jich dělá víc než celý tým dohromady. Máte to už skoro deset let, že Zlína někteří odešli, zase se vrátili a pořád se drží. To už svědčí o nějaké kvalitě hráčů a jejich přístupu.“

MIROSLAV BLAŽÁK

„Hrál ve dvojici s Larrym. Byl rychlý a perfektní bruslař. Prosadil se v národáku. Už tehdy byl velmi kvalitní obránce. Je to sice flegmatik, ale dobrý kluk. Někdy taková povaha ale není na škodu. Než se zaobírá myšlenkami, že špatně nahrál nebo nepřihráhl vůbec.“

PETR MACHOLDA

„Šikovný praváček. Byl součástí týmu, zapadal trenéři do taktiky a plnil své úkoly. Patřil k nejmladším klukům, moc se neprojevoval.“

PAVEL ZUBÍČEK

VÍTĚZNÝ POKŘÍK. Kustod zlínských hokejistů Miloslav Sedlák typicky s košem na prádlo slaví se zlínskými hokejisty postup do semifinále play off 2004 přes Třinec. Foto: archiv Deníku

„To byla s Tesilem nerozlučná dvojčka. To byl Briňák jak poleno.“

DAVID NOSEK

„Patřil mezi mladší kluky, zapadal v pohodě. Byl pravák s dobrou střelou. A ještě dnes hraje, takže kvalitní obránce. Keson toho sice moc nenamluvil, zato to je stejně jako Marek Melenovský velký cyklista.“

PETŘ LEŠKA

On je pořád stejný. Vyčuraný, ví, kde se má postavit a najet si. Všechno mu vydrželo dodnes a já mu furt říkám, že může hrát do pětáctyřiceti. Když bude mít

LUBOMÍR VOSÁTKO

„To byl rváč. Pořád kolem sebe sekal a mlátil. Trenéři potřebují i takové hráče, kteří se umějí porvat a bojovat za tým.“

PETER LEŠKA

On je pořád stejný. Vyčuraný, ví, kde se má postavit a najet si. Všechno mu vydrželo dodnes a já mu furt říkám, že může hrát do pětáctyřiceti. Když bude mít

šikovné mladé kluky, kteří mu to objezdí, proč ne. On je nahrávku najde.“

JAROSLAV BALÁŠTÍK

„Ten je vyložené koncový hráč. Umí se polybovat v před brankovým prostoru. Má čich na góly a ve spolupráci se svou lajnou jim to fungovalo a trvá to i dodnes.“

PETER BARINKA

„To byl rychlobruslař s neuvěřitelným zahnutím hokejky. Vždycky jsem mu říkal, že může hrát napravo i nalevo. Dodneška jsem takovou lopatu, jako měl on, neviděl. Možná bych ji tady v archivu ještě našel. Byla unikátní! K tomu měl perfektní blafák.“

ONDŘEJ VESELÝ

„Výtečný bruslař. I dnes ve svém věku je abnormální hokejista s bruslením. Ten jeho skluz, to je radost pohledět. Pořád se zlepšoval až do dnešního vrchole.“

ROSTISLAV VLACH

„Starej Vlašák? Rád si udělal klíčku, přidržel puk, také výborný bruslař. Měl i výtečnou příhrávku a přehled. Na tu dobu a roky, co měl za sebou, mu to sedlo. Ernest pro něj našel vhodné místo v sestavě.“

MARTIN JENÁČEK

„Praváček a bojovník. Hrál třetí čtvrtou lajnu, poctivý kluk a dřič. Typický dělník ledu. Je potřeba mít v týmu nejen šplmáčky, ale i právě typové podobné hráče, kteří to objezdí a i za cenu, že tři zápasy nehrají, znovu vyjedou a nechají na ledě duši.“

ERIK WEISSMANN

„Drobný levák. Byl tu krátce, jen jednu sezonu. Příchozí hráči se všichni podívali mužstvu a dělali, co je potřeba.“

MIROSLAV OKÁL

„To je samostatná kapitola. Byl kapitán, jeden z těch, který dovedl zakřičet. Velký prudas. Nikdy nepokázal partu. Jak na ledě, tak i mimo led dovedl vše zúročit.“

PETR MOKREJŠ

„Přišel z Jihlavy a patřil také k dělníkům ledu. Plnil svou roli. Bylo mu jasné, jaké má úkoly a roli v týmu a tu plnil. Byl srozuměný s tím, že patřil do třetí čtvrté pětky a byl rád, že hraje. I jemu vyšla sezona, jak měla. Nebylo v týmu slabého hráče.“

MARTIN ČECH

„Drobný, ale šikovný centr, s pukem uměl, měl i zakončení. Byl to jeden z mála, který měl tenkrát červenou, titanku 4020“. Měl vlastní zahnuté hole. I on měl vydařenou sezonu.“

MARTIN ZÁHOROVSKÝ

„Měl předpoklady, že by to mohl někým dotáhnout. Do osobních soubojů moc nebyl. Ale práci s hokejkou a pukem měl na vyšší. Vydržel ještě pár sezon, ale kariéru mohl natáhnout. Byl také flegmatik. Ale každý jsme jiný. Někdo si problémy moc zabírá a nedotáhne to jinam.“

MIROSLAV HLINKA

„To už byl tenkrát hotový a zkušený hráč, který přišel do Zlína na závěr sezony. Do mužstva zapadl bez problémů. Byl to centr a hrál velmi kvalitně a pomohl k titulu.“

TOMÁŠ KÁRNÝ

„Ten tu byl jen na hostování. Ví, že tu byl, ale nějak si ho nepamatuju.“

TOMÁŠ KAPUSTA

„Kapustín také přišel až během sezony po Novém roce. Byl to jeden z nejvšednějších dělníků na ledě. Poctivý, snaživý a pracovitý kluk, dřel, hokej měl do morku kostí rád. Dělal pro něj maximum. Dnes jsem si v Americe, jednou za rok tady zabrousím.“